

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.ਸਾਹਮਣੇ

ਸੀ.ਐਚ. ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, (ਜਜਮੈਂਟ-ਦੇਣਦਾਰ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਮੇਜਰ ਪਰਮੇਧ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - (ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ) ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 53 ਆਫ 1952.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)-ਸੈਕਸ਼ਨ 48- ਅਗਲਾ ਆਰਡਰ-ਅਰਥ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ-ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ-ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ-ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਕੀ ਧਾਰਾ 48(1)(ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ - ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਦਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਿ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਿਣਦਾਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਰਡਰ 20, ਨਿਯਮ 11 (2), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ

ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ 18 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਈਐਸਏ ਨੰਬਰ 479 ਆਫ 1950 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਮੇਜਰ ਪਰਮੇਧ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ।

(1948 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 100, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ, ਦੁਆਰਾ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ, 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ 1949 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 94, ਸ਼੍ਰੀ ਛਕਨ ਲਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950)

ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਚੈਂਬਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ

ਚੌਧਰੀ ਸਿੰਘ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ, ਕਾਂਗੜਾ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1939 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1,200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਪਰਮੇਧ ਸਿੰਘ ਨੇ 1941, 1944 ਅਤੇ 1945 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤਿੰਨ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਚੌਥੀ ਦਰਖਾਸਤ 18 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ 733 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ 833 ਰੁਪਏ ਹੁਕਮ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 27 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਚੈਂਬਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਿਣਦਾਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1936 ਦੇ 11, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਛੇ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ 27 ਅਗਸਤ 1946 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ 27 ਅਗਸਤ, 1946 ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੀਮਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 48(1) (ਬੀ) ਹੇਠ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਚੈਂਬਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ (1) ਕੀ 27 ਅਗਸਤ 1946 ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। 27 ਅਗਸਤ 1946 ਨੂੰ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਰੀਡਿੰਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ-

"39 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਆਫੀ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ 833 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਹਨ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 833 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 60 ਰੁਪਏ ਕੱਟ ਕੇ ਮੈਨੂੰ 773 ਰੁਪਏ ਮਿਲਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ 833 ਰੁਪਏ ਮਿਲਣਗੇ।

ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ-

“ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।“

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹਾਜ਼ੀ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਮਾਤ ਅਮਤੂਰ ਰਸੀਦ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਸਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਦਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਤਿਕ ਚੰਦਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਬਾਟਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਏ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 27 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਿਣਦਾਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 48, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਪੜ੍ਹੇਗਾ-

"ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 20, ਰੂਲ 11 (2), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਅਵਧ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰੈਨ ਬਿੰਦ ਬਸਨੀ ਕੁਏਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਗੋਬਰਧਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦੁਆ ਦਿਆਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (2) ਪੜ੍ਹਿਆ-

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਭਿਆਸ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅੰਤਰੀਮ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਰੀਮ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਅਸਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡੀ.ਐਸ. ਆਪਟੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਿਰਮਲ ਹਨਮੰਤ ਸਾਵਨੂਰ (1) ਵਿੱਚ, ਨਾਰਮਨ ਮੈਕਲੀਓਡ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਮੰਨਿਆ-

"ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ 'ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਉਂ ਸੀਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਾਰਤਿਕ ਚੰਦਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਬਾਟਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੇ, (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਹੇਰੰਬ ਚੰਦਰ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੁਰਾਵਨ ਪਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਧੁਰ ਦੂਬੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੋਬਰਹਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਾਊ ਦਿਆਲ (5) ਵਿੱਚ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫ਼ਰਮਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਾਲਜੀ ਦਯਾਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ (1), ਅਤੇ ਹਕੀਮ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਨਿਹਾਲ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਸੱਯਦ ਅਹਿਮਦ (2) ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਅਵਧ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰੈਨ ਬਿੰਦ ਬਸਨੀ ਕੁਏਰ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਰਾਮ ਮਾਰਵਾੜੀ (4), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਗੋਬਰਧਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਾਊ ਦਿਆਲ (5), ਅਵਧ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰੈਨ ਬਿੰਦ ਬਸਨੀ ਕੁਏਰ (3) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਰਾਮ ਮਾਰਵਾੜੀ (4), ਮੀਰ ਬਿਸਮਿਲਾ ਬਨਾਮ ਜਗਨਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 1939 ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਜ਼ੀ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਅਮਤੂਰ ਰਸ਼ੀਦ (7) 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ. ਨੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੈਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਪਹੁੰਚ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕੀਰਤਾਨੰਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ (1) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਕ੍ਰੈਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਬਚੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਆਪਣੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰੀਵੀ

ਕੌਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੰਨਿਆ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ (48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ) ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 31 ਜਨਵਰੀ, 1920 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਲ ਆਫ ਰੈਲਸਬਰੀ, ਐਲ.ਸੀ., ਦੁਆਰਾ ਕੁਇਨ ਬਨਾਮ ਲੈਥਮ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1):-

"ਹਰੇਕ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਜੋ ਇੱਥੇ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ।"

ਅਵਧ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰੈਨ ਬਿੰਦ ਬਸਨੀ ਕੁਏਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 48, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ, ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ, ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ "ਅਗਲੀ ਹੁਕਮ" ਸ਼ਬਦ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਬੰਬਈ, ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਮਿਤੀ 27 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11, ਪੰਜਾਬ ਰਿਣਦਾਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।